

د روت کتاب

الیمک او د هغه کورنی موآب ته کډه کوي

١-٢ د هغه زمانې څخه مخکې چې پادشاهانو په اسراییلو باندې حکومت کاوه، یو سړی چې الیمک نومېده او د افراتې د خپلخاني څخه ؤ، د یهودا د سیمې د بیت لحم په ښار کې اوسېده. د هغه ښځه نعومي نومېده او دوه زامن یې محلون او کیلون وو. خو کله چې په ځمکه کې قحطي وه، دوی د موآب هېواد په لور کډه وکړه چې هلته واوسي. هغه مهال چې دوی هلته وو، ٣ الیمک مړ شو او نعومي د دوو زامنو سره یوازې پاتې شوه. ٤ وروسته د نعومي زامنو موآبي ښځې وکړې. د یوې نوم عرفه او د بلې نوم روت ؤ. وروسته له هغه چې هغوی هلته نژدې لس کاله واوسېدل، ٥ محلون او کیلون هم مړه شول. نو اوس نعومي مېړه او زامن دواړه نه درلودل.

نعومي او روت بیت لحم ته راځي

٦-٧ کله چې نعومي واورېدل چې څښتن خپلو خلکو ته په ښو فصلونو سره برکت ورکړ، هغې د خپلو نړیاندو سره تیاري وکړه چې موآب پرېږدي او د یهودا خاورې ته لاړه شي. هغه وخت چې دوی په خپله لار روانې وې ٨ نعومي خپلو دواړو نړیاندو ته وویل: >ځئ هره یوه د خپلو میندو کورونو ته لاړې شئ، زما څښتن

دې ستاسو سره خپله مهرباني وکړي لکه څنگه چې تاسو ما او زما
مرو سره مهرباني وکړه. (۹) خدای دې تاسو هرې یوې ته بل مېړه
او کور درکړي. <

نعمي دوی ښکل کړې. هغوی په لوړ اواز سره وژړل (۱۰) او ویې
ویل: <نه، مونږ غواړو چې تا سره لاړې شو او د ستا د خلکو په
منځ کې واوسو. <

(۱۱) مگر نعمي په ځواب کې وویل: <زما لونه، تاسو ولې خپلو
کورونو ته نه ستنېږئ؟ زما سره ستاسو تگ تاسو ته څه گټه رسوي؟
تاسو فکر کوئ چې زه به نور زامن راوړم ترڅو د هغوی سره تاسو
ودونه وکړئ؟ (۱۲) بېرته کور ته لاړې شی زما لورگانو، ځکه چې
زه ډېره زړه يم او بیا د واده کولو وړ نه يم. حتی که چېرې زه نن
شپه هم واده شم او زامن وزېروم، (۱۳) نو آیا تاسو به هغوی ته صبر
وکړئ چې هغوی زلمي شي او تاسو سره واده وکړي؟ نه، زما
لورگانو! ژوند ماته ستاسو په پرتله ډېر سخت دی، ځکه چې څښتن
اوس په ما دا سخته راوستې ده. <

(۱۴) دوی بیا وژړل او عرفې خپله خوانبې د مخه ښې په وخت کې
ښکل کړه، خو روت د هغې لمن پرېښوده. (۱۵) نعمي بیا روت ته
ووویل: <گوره ستا یوور بېرته خپلو خلکو او خپل خدای ته ځي! ته
ولې هغې سره نه ځي؟ <

(۱۶) روت په ځواب کې وویل: <ماته مه وایه چې تا پرېږدم او کور
ته ستنه شم! زه به هلته ځم چېرته چې ته ځي او زه به هلته اوسېږم

چېرته چې ته اوسېږې. ستا خلک به زما خلک وي او ستا خدای به
زما خدای وي. (۱۷) زه به هلته مړه کېږم چېرته چې ته مړه کېږې او
همالته به ښخېږم. څښتن دې ماته د ټولو نه درنده سزا راکړي که
چېرې د مرگ نه پرته سره جلا شو.

(۱۸) کله چې نعومي ولیدل چې روت کلکه اراده کړې چې هغې سره
لاړه شي، نو نعومي هغه نوره مجبوره نه کړه چې بېرته لاړه شي.

(۱۹) هغوی دواړه بیت لحم ته ورسېدلې او د ټول ښار خلک
خوشاله شول او ښځو د یو بلې څخه وپوښتل: >آیا دا په رښتیا
نعومي ده؟<

(۲۰) بیا هغې دوی ته وویل: >له دې وروسته ما نعومي مه بولئ! ما
مارا بولئ، ځکه چې مطلق قادر خدای زما ژوند تریخ کړی دی. (۲۱)
ما هرڅه درلودل کله چې زه لاړم، خو څښتن زه بېرته تش لاس
راوستلې يم. څنگه تاسو کولی شئ بیا هم ما نعومي وبولئ؟ اوس
مطلق قادر څښتن زما په ضد شوی دی او زما ژوند یې ډېر سخت
کړی دی.<

(۲۲) نو په دې ډول نعومي د خپلې موآبي نرور سره د موآب څخه
بېرته راغله. دوی په داسې حال کې بیت لحم ته راوړسېدلې چې د
اوربشو لوونه په پیلېدو وو.

روت د بوغز په پټيو کې کار کوي

٢ ﴿١﴾ نعومي يو شتمن او مهم خپلوان درلود چې بوغز نومېده
څوک چې د هغې د مېړه اليملک د کورنۍ څخه ؤ. ﴿٢﴾ يوه ورځ
روت نعومي ته وويل: <که ستا خوښه وي زه به پټيو ته لاړه شم او
هغه وېري به راټول کړم چې د لوگرو څخه پاتې شوي دي. زه باور
لرم داسې يو څوک به پيدا کړم چې ماته د دې کار د کولو اجازه
راکړي.>

نعومي ځواب ورکړ: <څه لورې لاړه شه.>

٣ ﴿٣﴾ نو روت پټيو ته لاړه، د لوگرو پسې روانه شوه او هغه وېري يې
راټولول چې د دوی څخه به پاتې کېدل. د تصادف له مخې هغه د
بوغز په پټيو کې وه.

٤ ﴿٤﴾ څه وخت وروسته بوغز په خپله د بيت لحم نه راغی او لوگرو
ته يې وويل: <څښتن مو مل شه!>

هغوی ورته په ځواب کې وويل: <تا دې څښتن خوشاله کړي.>

٥ ﴿٥﴾ بوغز د لوگرو د مشر څخه پوښتنه وکړه: <هغه ځوانه ښځه
څوک ده؟>

٦ ﴿٦﴾ سړي په ځواب کې وويل: <دا هغه موآبي ښځه ده څوک چې
د نعومي سره د موآب نه راغلې ده. ﴿٧﴾ هغې زما څخه اجازه
وغوښتله چې لاړه شي او هغه وېري راټول کړي کوم چې د لوگرو

څخه پاتې کېږي. او هغې پرته له یوې شپې دمې څخه ټول سهار کار کړی دی. <

۸ نو بیا بوعز روت ته ورغی او ویې ویل: <زه فکر کوم تاته به دا ډېره ښه وي چې د بل چا په پټیو کې وږي راټول نه کړې. ته همدلته د ښځو سره پاتې شه ۹ او زما په پټو کې د لوگرو پسې وږي راټول کړه. ما سړیو ته امر کړی چې تا ونه ځوروي او هرکله چې تېرې کېږې، د هغو منگیو څخه اوبه څښلی شې چې هغوی ډک کړي دي. <

۱۰ روت ځمکې ته د درناوي سر تیت کړ او ویې ویل: <ته پوهېږې چې زه د بل هېواد څخه راغلي يم. ته ولې زما سره دومره نېکي کوي؟ <

۱۱ بوعز په ځواب کې وویل: <ما د ټولو هغو شیانو په هکله اورېدلي دي چې تا د خپلې خوانې دپاره د خپل مېړه د مرگ څخه وروسته ترسره کړي دي. زه پوهېږم چې څنگه تا خپله مور او پلار او خپل هېواد پرېښودل او څنگه ته راغلي ترڅو د داسې خلکو په منځ کې واوسېږې چې تا پخوا هیڅ نه پېژندل. ۱۲ زه دعا کوم چې څښتن دې د دې کار دپاره تاته اجر درکړي. د اسراییلو څښتن خدای چې تا ورته پناه وروړې ده د دې کار پوره اجر درکړي. <

۱۳ روت په ځواب کې وویل: <ښاغلیه دا ستا ډېره نېکي ده چې ته ما سره ډېره په مهربانۍ سره خبرې کوي او زما هرکلی کوي، زه حتی 'ستا د یوې وینځې برابره هم نه يم. <

١٤) د ډوډۍ خوړلو په وخت کې بوغز روت ته وويل: <راځه مونږ سره ډوډۍ وخوره. لږه ډوډۍ واخله او په سرکه کې يې لنډه کړه.> هغه د لوگرو سره کښېناستله او بوغز هغې ته وريته شوې غلې دانې ورکړې، روت چې څومره غوښتل ويې خوړې او لږې ورڅخه پاتې هم شوې. ١٥) وروسته د هغې چې روت د وږو د راټولولو دپاره لاره، بوغز خپلو سړيو ته وويل: <هغه پرېږدئ چې د گېډيو څخه هم وږي واخلي. ١٦) د گېډيو څخه هم يو څه وږي راوباسئ او ورته يې پرېږدئ او د هغې سره سختې خبرې مه کوئ!>

١٧) نو روت په پټيو کې تر ماښامه پورې کار وکړ. د وږو د ټکولو څخه وروسته هغه يوه لويه ټوکړۍ ډکه کړه. ١٨) هغې دا وږي ښار ته يوړل او خپلې ځوانې ته يې وروښودل چې څومره يې راټول کړي وو. روت هغه ډوډۍ هم ورکړه کومه چې د غرمې نه پاتې شوې وه. ١٩) نعومي وويل: <تا نن چېرته او د چا په پټيو کې کار وکړ؟ خدای دې هغه سړي ته برکت ورکړي چې ستا سره يې ډېره ښه رويه وکړه!>

بيا روت هغې ته وويل: <ما د يو سړي په پټيو کې کار وکړ چې بوغز نومېده.>

٢٠) نعومي په ځواب کې وويل: <څښتن دې بوغز ته برکت ورکړي! څښتن تل د مړو او ژونديو سره وفادار دی.> نعومي زياته کړه: <بوغز زمونږ د هغې نژدې خپلوانو د ډلې څخه دی څوک چې زمونږ ساتنه کوي.>

٢١) روت هغې ته وويل: <بوعز حتی ماته وويل چې د لو د پای

پورې زما د لوگرو سره وړي راتلولو.>

٢٢) نعومي په خواب کې وويل: <زما لورې دا ښه خبره ده چې ته

د هغو ښځو سره وړي راتول کړې څوک چې د بوعز په پټيو کې کار

کوي، ځکه کېدای شي د بل چا په پټيو کې ستا سره بد سلوک

وشي!> ٢٣) نو بيا روت د کار کولو په وخت کې نورو ښځو سره

نژدې اوسېده. روت تر هغه وخته پورې په پټو کې کار کاوه ترڅو

چې ټولې اوربشې او غنم ورپېل شول. او په دې ټوله موده کې هغه د

خپلې خواښې سره اوسېده.

د روت دپاره د نعومي پلان

٣) ١) څه موده وروسته نعومي روت ته وويل: <ای زما لورې زه

بايد ستا دپاره مېړه پيدا کړم، هغه به تاته کور درکړي او په تا به پام

کوي. ٢) ته پوهېږې چې بوعز زمونږ خپلوان دی او تا وړي د

هغو ښځو سره راتول کړي څوک چې د هغه دپاره کار کوي. گوره،

نن شپه به هغه په درمند باندې اوربشې بادوي. ٣) اوس ولامبه او

لږ عطر په ځان واچوه، بيا خپلې ښې جامې واغونډه او درمند ته لاړه

شه. خو ترڅو پورې چې هغه د خوراک او څښاک څخه وزگار نه

وي، خپل ځان مه وربنکاره کوه. ٤) وگوره چې هغه چيرته

ځملي، بيا کله چې هغه ویده شي، پښې يې لوڅې کړه او د هغه پښو

سره پرېوزه. بيا به هغه تاته ووايي چې څه وکړه.>

٥ روت په ځواب کې وويل: <څه چې ته وايې هماغسې به

وکرېم.>

٦ نو روت درمند ته لاره او هماغسې يې وکرل څرنگه چې

خوانبې يې ورته ويلي وو. ٧ وروسته له خوړلو او څښلو نه بوغز

د خوشالۍ احساس کاوه، هغه لار او د غلو دانو د ډېرۍ تر څنګ

ويده شو. روت غلې غلې ورنژدې شوه، هغې د بوغز پښې لوڅې

کړې او د هغه پښو سره پرېوته. ٨ د نيمې شپې په شاوخوا کې،

بوغز ناڅاپه راوينس شو او ډېر حيران شو چې خپلو پښو سره يې

بنځه وليده. ٩ هغه پوښتنه وکړه: <ته څوک يې؟>

هغې په ځواب کې وويل: <بناغليه زه روت يم ستا د پښو خاورې.

ته زما هغه خپلوان يې چې په ما پام وکړې، نو ته ما سره واده

وکړه.>

١٠ بوغز په ځواب کې وويل: <څښتن دې تاته برکت درکړي! ته

اوس د خپلې خوانبې سره د ټولې مرستې څخه هم لا زياته وفاداري

بنايې. تا کولی شول چې د ځان دپاره دې يو ځوان شتمن يا غريب

سړی لټولای وای، خو تا داسې ونه کړل. ١١ اوس فکر مه کوه، زه

به همداسې وکرېم څنګه چې ته غواړې. په ښار کې ټول ستا درناوی

کوي. ١٢ دا رښتيا ده چې زه ستا نژدې خپلوان يم چې بايد

درباندې پام وکرېم. خو بل څوک هم شته چې هغه ستا ډېر نژدې

خپلوان دی. ١٣ تر سهار کېدو پورې دلته پاتې شه، بيا به زه ځان

پوه کړم که چېرې هغه راضي شي چې ستا مسئوليت په غاړه اخلي او

که نه. که هغه راضي نه شو، نو زه به ژوندي خدای قسم خورم چې

زه به په خپله ستا مسئولیت په غاړه واخلم. اوس خمله تر سهار پورې پاتې شه. <

۱۴ روت بیا پرېوته، خو هغه د رڼا کېدو نه مخکې راوینښه شوه،
۱۵ ځکه بوعز نه غوښتل چې بل څوک پوه شي چې روت هلته وه. بیا بوعز ورته وویل: <خپله چینه خوره کړه> او هغه پکښې تقریباً شل کیلوگرامه غلې دانې ورواچولې او د هغې په اوږه باندې یې کېښودله.

روت بېرته ښار ته راغله ۱۶ او چې کله کور ته راوړسېده نو خواښې ورڅخه پوښتنه وکړه چې <لورې، څه وشو؟>

۱۷ روت ورته ټول هغه څه وویل چې بوعز د هغې دپاره کړي وو. هغې زیاته کړه: <بوعز ماته وویل چې زه باید تاته تش لاس رانه شم نو همدا و چې ماته یې دا ټولې اوربشې راکړې.>

۱۸ نعومي روت ته وویل: <زما لورې اوس صبر کوه ترڅو معلومه شي چې څه پېښېږي. بوعز به نن تر هغې ارام ونه کړي ترڅو یې چې دا موضوع نه وي حل کړې.>

د روت او د بوعز واده

۴ ۱ بوعز د غونډې ځای ته چې د ښار د دروازې سره و لار او هلته کېښناست. کله چې د الیملک زیات نژدې خپلوان راغی، نو بوعز هغه ته بلنه ورکړه چې راشي او کښېني نو هغه همداسې وکړل.

٢) بيا بوعز د بنار لسو مشرانو ته بلنه ورکړه چې په هغه ځای کې

کښېني او هغوی همداسې وکړل. وروسته له دې چې هغوی

کښېناستل، (٣) بوعز خپل خپلوان ته وويل: <اوس چې نعومي د

موآب څخه بېرته راغلې، هغه غواړي چې هغه پټی چې زمونږ د

خپلوان الیملک ملکیت و څرخ کړي. (٤) زه تاته دا ځکه وایم چې

ته د هغه د ټولو نه نژدې خپلوان یې او ته دا حق لرې چې دا ملکیت

واخلي، که چېرې ته غواړې کولی شې چې دا همدا اوس واخلي. دا

لس مشران او دا نور چې دلته ناست دي دا به شاهدان وي. خو که

چېرې ته دا ملکیت نه غواړې بیا ماته ووايه، ځکه ستا نه وروسته بیا

زه مستحق یم.>

دې سړي په ځواب کې وويل: <زه به یې واخلم.>

٥) بوعز وويل: <ډېره بڼه ده، خو که چېرې ته دا پټی د نعومي نه

اخلي بیا به د موآبي کونډې روت سره واده هم کوي، ترڅو پټی بېرته

د هغې د مړ شوي مېړه کورنی کې پاتې شي.>

٦) سړي په ځواب کې وويل: <که چېرې داسې خبره وي بیا زه

نه غواړم چې دا ملکیت واخلم، ځکه چې هغه به زما خپل ملکیت

کې څه ستونزه راپیدا کړي. ته یې په خپله واخله، زه یې نه شم

اخیستلی.>

٧) په هغو ورځو کې که چېرې چا د خپل ملکیت حق بل چاته

سپاره، خپله خپلی به یې د تصدیق په ډول ورکوله. (٨) نو وروسته

له دې چې سړي موافقه وکړه چې بوعز پرېږدي چې دا ملکیت

شي. (۱۵) ته خپلې نړور ته گرانه يې او تا سره يې د اووه زامنو
خڅه ډېر بڼه کړي دي. اوس يې تاته لمسی هم درکړ څوک به چې
تاته نوی ژوند راوړي او هغه به ستا په آخر عمر کې ستا ساتنه
کوي. (۱۶) نعومي ماشوم واخيست، په غېږ کې يې ونيو او د هغه
ساتنه يې وکړه. (۱۷) گاونډيو بڼو د هغه نوم عوبيد کېښود او ويل
به يې چې د نعومي هلک پيدا شوی دی.

کله چې عوبيد لوی شو د هغه يو زوی پيدا شو چې يسي نومېده او
يسي بيا وروسته د داود پلار شو. (۱۸) - (۲۲) دا د فارص خڅه نيولې
تر داود پورې د هغوی شجره ده: حصرون د فارص زوی ؤ، رام د
حصرون زوی ؤ، عميناداب د رام زوی ؤ، نحسون د عميناداب زوی
ؤ، سلمون د نحسون زوی ؤ، بوعز د سلمون زوی ؤ، عوبيد د بوعز
زوی ؤ، يسي د عوبيد زوی ؤ او داود د يسي زوی ؤ.